

Dobai Péter

**EGY MAGYAR (momentán pártonkívüli)
ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ – zavart –
JÓTANÁCSAI EGY (momentán munkanélküli)
TATABÁNYAI VÁJÁRNAK, AKI ÉPPEN A PESTI
KORZÓN CSELLENG. 1995.**

Hát most mit is mondjak Önnek,
a *volt* munka egykori hősének...?
Tudom, hogy egymaga mégsem szállhat le
a föld mélyébe... Nézze, jól van, hát
egyelőre hagyjuk a híres köszöntést:

JÓ SZERENCSE!

De... Stress Management! Free Spirit!
Jogging! Masszázs! Szauna! Termálfürdő!
Önkéntes véradás! És! És! Váltson operabérletet!
Talán *A végzet hatalmával* kellene kezdeni...
aztán: a *Rigoletto* !Utána a *Bohémélet* !
aztán...hát igen, aztán jöhet a *Botygó hollandi*...
És nyáron, nos nyáron, vájár polgártárs... hát?
Mit szólna mondjuk MADEIRA szigetéhez,
ha csak... persze nem zavarják az ott nyaraló
milliomosok, fegyver- és drogcsempészek
és a sok félvér leányzó...
tudja mire gondolok... Néha jobb a bánya mélye!
Ó, operák, milyen gyönyörű, amikor kiömlik Carmen vére...
haja fekete, mint az antracit szén...
de hát éppen egy bányásznak magyarázzam ezt?

**MENETREND, UTITERV MAGYAR ÍRÓKNAK,
KÖLTŐKNEK, FESTŐMŰVÉSZEKNEK,
ÉS FŐLEG ÖNMAGAMNAK: MIHEZTARTÁS
VÉGETT! A.D. 1995.**

Utazz Ózdra, Diósgyőrbe, Tatabányára:
a sóval hintett panel-Karthagóba, Oroszlányba, Paksra,
a mecseki szénbányákba, halott gyárakba,
a kiürült szerelőcsarnokokba, az Óbudán, Újpesten elpusztult hajógyárakba,
utazz ki a „*Vörös Csepelre*”, az üres szabadkikötőbe -----
Ne mindig az aranyazúr Adriára, ne Velencébe,
viszontlátni a lagúnákat, a lassú, fekete gondolákat,
Palladio nagyságos „fortissimo” barokkját:
a *San Giorgio Maggiore*, a *Redentore* templomát,
harminíáját a homlokzatoknak, az oszloprend mértánát,
a *Canal Grande* és a *Giudecca* vizére ráragyogva!
Longhena márvány-máglyákban lángoló
kupola-koncertjét: kőből, a *Santa Maria della Salute*
templomának nevezett, úszni, vízen lebegni látszó,
nagyságosan uralgó, hosszú megállásra-delejező épületét!
Sansovino könyvtárát a Szent Márk téren,
a Rialto-híd mindig boldogan-zsúfolt bazársorát,
Tiziano és Canova sírját őrző Frari bazilikát,
a képtárakat, százados szobrok közénk lépő, vérmes vitalitását!

Olykor Ózdon, Miskolcon is bolyongj, gyalogolj át
– itt ugyan nincsenek szerenádos, palota-soros, balkonos lagúnák –,
noteszfűzetet, Nikon fényképezőgépet sem kell vinned:
szabad szemmel is azonnal látod:
kizsigerelt hazádat, Magyarországot!
Ó! Ott Ózdon nem szól az Albioni-adagio,
Vivaldi-hangverseny sem zavar meg,
ott méltóságos harangtornyok helyett
gyárkérmények merednek, megölt üzemek
sora mellett mehetsz, itt nem kísért
Palladio, Sansovino, Longhena megépített extázisa!
Tetszhalott kohók, hengerművek, csendessé lett gépcsarnokok
mellett viszhoni tanulmányutad,
láthatod a „lenini út”, a lenini bolsevizmus,
a túlórázó, kádári *Kommunizmus* és a krisztusi *Communizmus*

nélkül maradt munkanélküli martinászokat,
 a proletárokat, a sorstalan, agyonhajszolt asszonyokat,
 a jövőtlen gyermekeket, az ingerült, agresszív kamaszokat,
 érezheted, már a hasadó hajnalban is: a pálinkaszagot,
 a cigarettafüstöt, láthatod a férfiak és nők arcába maródott,
 kialvatlan, dermedt dühöt - - -
 - - - vízió ez is, vasbeton-„Serenissima”:
 a tehetetlenség, a szorongás, a szomorúság szélárnyéka
 sztrájkokban olykor fölszakad,
 nos, akkor eljön egy-egy párt szónokája
 - fekete Mercedes vagy Volvo hozza -,
 szavait megrepedt betonfal, nyersvas, acélhuzal visszhangozza.
 Páncélköllel volna jó belelőni ezekbe a Monacóba,
 Porto Finóba, Cannes-ba, Floridába illő
 luxusautókba, de lángszóró is megteszi...
 Lassan hiányozni kezd a berlini fal
 titokban, csendesen, hiányoznak a kormány párt-bábjai,
 hogy integessenek nekem, a vörösmárvány-mellvédes dísztribünökről
 mint civilbe öltözött püspökök...
 (Máris nyújtom szelíden bilincsre a kezem.)
 Ajkán, Dunaújvárosban, Diósgyőrben már fel sem tűnik
 a Jaguár, a Volvo - - -
 Ugyan ki venne észre egy luxus kocsit,
 amikor lakbérhátraléka van, villany- és gázzámlával TARTOZIK?!
 És átázott (részeg) élő-plakát-apa,
 elég, ha önmagára mutat, ő maga a jelen, ő a tananyag,
 a „történelmi lecke fiúknak”...
 kamaszfiának történelem helyett :
 üres konzervdoboz-jelent
 tanít.